د څاڅکو هار

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

پیخلیک: چنګاښ ۱۴۰۴ لیږدی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: د ځاځکو هار
لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ایډیټور:
د پښتنی ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: میاشت - چنګاښ / کال ۱۴۰۴
واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنوونې ترې د کټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک چوپړی

پخښتۍ... ۱
بسم الله الرحمن الرحیم ۲
لیکي پوهه:.. ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید)... ٥
د یادښتونو له پاره:... ۷
ناانډوله (ناول، کېسه یا داستان) ۸
د چاپ شویو کتابونو لېست.. ۷٥
د کار لاندې کتابونو لېست ۷۸
د امکان او وخت په صورت کې.................................... ۷۹
د پخښتۍ څټ ۸۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره شریکه کړم. زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

ناانډوله (ناول، کېسه یا داستان)

پخوا پیرکې د جنت ګل په نامه یوه کس د کابل ولایت پغمان ولسوالۍ کې ژوند کوه.

هغه درې زامن او اووه لورګانې درلودې.

د زامنو نومونه یې ژړې ګل، سور ګل او انار ګل وو.

جنت ګل په خپل کلي کې یوه هټۍ درلوده.

په هټۍ کې به یې مېوې، ترکاري، شیدې، مستې، کوچ او پنېر خرڅاوه.

هغه، نه په خپله زده کړې، کړې وې او نه پر زامنو یې زده کړې کړې وې.

ټولو به په هټۍ کې یو ځای سره کار کوه.

الکان به یې سهار وختي ماجت ته لېږل تر څو الته څه دیني زده کړې وکړي.

هغوی به لمونځونه کوو او د ملا امام نه به یې هم سبکونه ویل.

چا چې به ویل، چې ولې دې په الکانو سبک نه وایې؟

هغه به ویل:

دلته نږدې ښوونځی نه شته.

د یوې خوا زه سپین ږیری یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاڅکو هار

....

غواړم چې هغوی زما سره په هټۍ او نورو کارونو کې مرسته وکړي.

د بلې خوا د هغوی د ښوونځي خرڅه برابرول هم آسانه کار نه دی.

زه دلته ډېره لږ ځمکه لرم، هغه هم ما ته له پلار نه مې په میراث پاتې ده.

ما هر څه زیار و باسه تر څو پیسې ټولې او څه ځمکه پرې واخلم، خو تر اوسه نه یم توانېدلی.

ورځ په ورځ کېمتي (قیمتي) کېږي، د هر څه نرخونه لوړېږي.

پلارنی کور هم کوچنی دی.

که الکان ځوان او هغوی ته واده وکړم، چېرته به هغوی ته د اوسېدو ځای جوړ کړم.

هغه به سوچونه وهل او څه به یې په لاس نه راتلل.

وختونه تېر شو او د هغه دویم زوی (سور ګل) اته کلن شو.

هغه ډېر زړور او نامنونی (شوخ) و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

*

سور ګل د سیل (ساز او سرود) شوکي هم وه، چېرته چې به د چا واده کېده او په هغه کې به سازنده راغلي وو، هغه به هم ځان الته رساوه.

هغه به د کلي د نورو الکانو سره یوځای ته.

هغه به دي ته نه کتل چې:

شپه ده؟

غرمه ده؟

ساړه دي؟

ګرمي ده؟

چا بللی دی؟

څه ستونزی به مخ ته راشي؟

څوک به خپه شي؟

بس!

منډې به یې وهې او الته به یې ځان رساوه.

یوه ورځ د هغوی کورته نږدې کلی کې واده وه.

هغه د وادنه یوه ورځ مخکې خبر شوی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

هغه د کلي نورو ماشومانو سره په دې هکله خبرې وکړې او هغوی ته یې و ویل:

مونږ به هرو مرو په دې واده کې ګډون وکړو.

ښه به دا وې تر څو پوښتنه وکړو چې په واده کې سازنده شته او که نه؟

الکانو و ویل:

راځئ!

د کلي مشرانو نه پوښتنه وکړو.

ټولو و منه او د کلي نه د باندې شوو.

د ماجت خوا ته روان شو، چېرته به چې سپین ږیري کیناستل او د لمونځ د جمع وخت انتظار به یې کوو.

سورګل مخکې او نور الکان ور پسې شوو.

هغوي ماجت ته ورسېدل.

الکانو مشرانو ته سلام واچوه.

هغوی د الکانو سلام ته وعلیکم و ویل:

بیا یوه کس د الکانو نه پوښتنه وکړه او ویې ویل:

خیریت خو به وي چې په دې شین ملا آذان ماجت خوا ته ته راغلي یاست ؟

سورګل لږ نږدې شو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ اورېدلي چې سبا شپه په کلي کې واده دی.

کس و ویل:

هو!

د انار اکا د زوی واده دی.

سورګل و ویل:

په دې خو، مونږ هم پوهېږو.

کس و ویل:

خیر!

ستاسو پوښتنه څه ده؟

سورګل و ویل:

مونږ غوښتل پوی شو چې په واده کې سازنده شته او که نه؟

کس و ویل:

په دې خو، زه هم نه پوهېږم.

بیا سورګل و ویل:

خیر!

څوک په دې پوهېږي؟

کس و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

په داسو خبرو د کلي نايي (ناين، سلمان) ښه پوهيږي.

سور ګل و ويل:

د کلي نايي چېرته دی؟

کس و ويل:

زه خو نه پوهيږم.

په دې وخت کې يوه بل سپين ږيري غږ کړ.

ما هغه سهار وليد چې بر کلي ته د وېښتانو جوړولو د پاره روان وو.

سور ګل د هغه نه مننه وکړه.

بيا يې نورو الکانو ته و ويل:

راځئ!

اوس ځه نږدې شو.

بيا سورګل مخکې او د کلي نور ماشومان و رپسي شو.

هغوی بر کلي ته لاړل.

التـه يې د نايي پوښتنه وکړه.

يوه کس ورته و ويل:

هغه د انار ما ما باغ د ديوال څنګ (شا) ته ناست او کلي د الکانو وېښتان جوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاڅکو هار

....

هغوی د نایي خوا ته لاړل.

لمړی یې ټولو ته سلام واچاوه.

نایي چې له نورو نه مشر و، د الکانو سلام ته یې وعلیکم و ویل.

بیا نایي و ویل:

دلته په وار (نوبت) سره کېنئ.

زه به ستاسو سرونه هم جوړ کړم.

سورګل و ویل:

مونږ د وېښتانو د جوړولو له پاره نه یو راغلي.

نایي وپوښتل:

خیر!

د څه له پاره راغلي یاست.

سور ګل و ویل:

مونږ د یوې پوښتنې په هکله راغلي یو.

نایي و پوښتل:

د کومې پوښتنې له پاره؟

سورګل و ویل:

واده د ساز په هکله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

نايي و ويل:

مطلب مو د ساز څه دی؟

هغه و ويل:

مونږ غوښتل پوی شو، چې په واده کې ساز شته او که نه؟

نايي و ويل:

تاسو هم بلا کوئ.

اوس زه تاسو په مطلب پوی شوم.

بيا يې زيا ته کړه.

هو!

شته.

سازنده به د کابل نه راشي.

بيا سورګل و پوښتل:

ساز د ورځې ده او که د شپې له خوا؟

نايي و ويل:

ساز د شپې له خوا ده.

الکان خوشحاله او د نايي نه يې مننه وکړه.

بيا يې ترې خدا پاماني واخسته او بېرته خپل کلي خوا په مندو روان شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

ورځ تېره او ماښام شو.

سورګل د نورو ماشومانو سره د ساز په انتظار و.

ماښام شو.

هغه کورته لاړ.

یوه ګړۍ وروسته له کوره د باندې او د خو نورو همزولو سره د انار ماما کور خواته روان شو.

هوا روښانه او سپوږمې وه.

لاره هم ښه روښانه وه.

دوی له ځانو سره ډانګونه هم اخیسي وو.

هغوی پوهېدل چې په لاره کې سپي دي.

دوی سوچ کوه که چېرې سپي پرې حمله وکړي، هغوي به له ځانه وشړي.

الکان په لاره کې روان وو.

ناڅاپه د یوه کوره سپی را و وت او دالکانو خوا ته یې منډې کړې.

الکانو هم د خپلو ډانګونو سره له ځانه دفاع و کړه.

په دې وخت کې د کور ښېښتن راووت او خپل سپی یې کور د ننه کړ.

بیا هغه د الکانو نه ښښنه وغوښته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاڅکو هار

....

الکانو څه و نه ویل او خپلې موخې پسې روان شوو.

هغوی د انار ما ما کور ته ورسېدل او انګړ ته د ننه شوو.

په کور کې ډېر مېلمانه او د سیمې خلکو ګډون کړی وو.

څوک د ډوډۍ او څوک د ساز په انتظار وو.

لږ وخت تېر شو او انار ما ما و ویل:

خپل لاسونه پرېمنځئ، اوس به ډوډۍ تیاره شي.

هرې خوا لوی، لوی توکر(دسترخوانونه) اوار(هوار) شو.

خلک، ډوډۍ ته کېناستل.

سورګل هم د نورو الکانو سره د یوه دسترخوان ژۍ ته کېناست او په خوړو یې پیل کړ.

ډوډۍ خلاصه او دسترخوانونه ټول شول.

بیا د ځانګړو (خاصو) میلمنو د پاره چای هم راوړ شو.

سورګل د نورو ماشومانو سره د ساز په انتظار و.

څو دکیکې وروسته غږ شو.

اله (هله)!

د کابل نه سازنده راورسېدل.

سور ګل د نورو ماشومانو سره د سازنده ګانو مخې ته منډې کړی.

د انار ما ما د کور مخ ته ګڼه ګونه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

څه الکان و غورځېدل او دوه کسه نور هم د پښو لاندې او څه ژوبل شوو.

سورګل د خلکو په تېل ماتېل کې وغورځېد، مګر خوږ (ژوبل) نه شو.

الکان د خپلو ځانونو په غم کې نه ول، تولو کوښښ کوه چې وګوري کوم سازنده ګان دي.

بیا سازنده ګان د انار ماما انګړ ته ننوتل.

البته د سورګل په ښان یو کس بل هم د ساز او آواز ډېر شوکي (شوقي) و.

هغه وردمخه او د انار ماما په مشورې سره سم د سازنده ګانو له پاره ځای جوړ کړی وو.

هغه سازنده ګانو ته بلنه ورکړه تر څو خپل د مخه ټاکلي ځای ته لاړ شئ.

هغوی ټاکلي ځای ته لاړل او پر توشکو کېناستل.

بیا هغوی ته د شپې ډوډی راوړل شوه، او هغوی د ډوډی خوړو نه وروسته چای هم وڅښل.

بیا کس ورغی او هغوی ته یې و ویل:

اوس کولای شئ چې ساز پیل کړئ.

هغوی د ساز سامانونه له کڅوړو نه و باسل او پر غږولو یې پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

د خلکو ګڼه ګونه وه.

د سازنده ګانو شاو او خوا مینوال ټول شول او د ماشومانو له پاره ښه نه ښکارېدل.

په دې وخت کې سورګل خپلو همزولو ته غږ کړ:

راځئ!

بام ته وخېږو!

الکان بام ته وختل.

د هغه ځای نه سازنده په ښه توګه نه ښکارېدل.

د هغه بام مخې ته غټې ونې وې.

سورګل چې په سترګو هم لږ کمزوری و، نورو الکانو ته یې و ویل:

ما ته خو سازنده ښه نه ښکاري.

ښه به وي چې کوم بل بام وموموو التّه لاړ شو تر څو سازنده ښه وګورو.

هغه په سوچ کې شو.

شېبه رڼا او سپوږمۍ وه.

د بل جګ (اوچت) بام سیورې پر ځمکې غوړېدلی و.

سورګل سوچ وکړ چې بل بام دی.

هغه د بام نه د بل بام سیورې ته ټوپ کړ، کوم چې لکه بام ښکارېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

په دې وخت کې، هغه پر ځمکه وغورځېد.

خلکو د هرې خوا نه منډې کړې.

خلک ډېر وارخطا شوو.

ساز هم په ټپه ودرېد.

انار ماما هم منډې کړې.

ګورې سورګل پروت دی.

هغه یې راپورته کړ.

سورګل روغ او جوړ و.

بیا یې د هغه نه وپوښتل:

کوم ځای خو به دې درد نه کوي؟

هغه و ویل:

نه!

خلکو هغه له ځایه پاڅوه او کوښښ یې وکړ تر څو کوم کلنیک او یا هم کابل ښار ته، کوم روغتون ته ورسوي.

هغه و ویل:

زه جوړ او روغ یم.

بیا خلکو و ویل:

ولې دې له بام نه ټوپ کړ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

هغه و ویل:

ما ته سازنده ښه نه ښکارېدل.

ما سوچ کوه چې بل نړدې بام دی او ټوپ مې کړ.

په حقیقت کې هغه بام نه، بلکه د بام سیوری و.

خلکو بیا د هغه نه و پوښتل:

که چېرې کوم ځای دې په درد شو، مونږ ته خبر راکړه.

هغه و ویل:

سمه ده.

خلک بېرته سازنده ګانو خوا ته لاړل.

ساز بېرته پیل شو.

سورګل چې چندان نه ژوبل شوی، بېرته بام ته وخوت او د ساز په ننداره شو.

شپه ناوخته شوه.

انار ماما غږ کړ.

د ساز د پیلې بدل و وایئ.

اوس به سهار او ملایان به د سهار آذان وکړي.

سازنده ګانو و منه.

مګر ډېرې شوکیانو(شوقیانو) به ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

ادامه ورکړئ.

شپه لويه او کسان لړ شوي دي.

اوس ساز او آواز ښه خوند کوي.

انار ماما و ويل:

نه!

ساز بس دی او سازنده ګانو د شپې وروستی بدله داسی و ويله:

ای دوستان شب به خير

ای عزيزان شب به خير

سازنده ګانو د دې بدلې نه ورسته ساز بند او د خپلو د ساز سامانو په ټولولو يې پيل کړ.

بيا يې د ساز سامانونه په کڅوړوکې واچول.

سورګل هم خپلو نورو همزولو ته غږ کړ، هغوی راټول، د انار ماما د کوره و وتل او خپلو کورنو ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

**

زېرګل، د سور ګل مشر وروړخه نور هم لوی شو، هغه به ډېری وخت هتۍ ته، ته او د خپل پلار سره به یې مرسته کوه.

یوه ورځ پلار یې زېر ګل ته و ویل:

هغه د بر کلي، ګلو پېژني؟

زېر ګل وویل:

هو پلاره!

څه شوي دي؟

پلار یې و ویل:

هغه زمونږ نه په پور سودا اخستې ده.

هغه هوډ کړی و، تر څو دوې میاشتې وروسته به پیسې راوړي.

خو!

اوس شپږ میاشتې تېرې شوې دي، تر اوسه یې پیسې نه دي راوړي.

تر ټولو نه مهمه خبره دا ده چې:

اوس هغه دلته نه راځي او د بل ځای نه سودا اخلي.

زېر ګل و ویل:

څه وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

پلار يې و ويل:

د هغه کورته لاړ شه!

لمړی زما سلام پرې و وايه، بيا ورته و وايه:

زه پلار مې رالېږلی يم چې زمونږ پور (قرض) راکړې.

مونږ غواړو خپل پورونه راټول او نوره سودا پرې واخلو.

زېړ ګل و منه او د هټۍ نه د باندې شو.

هغه د ګلو کور ته لاړ.

دروازه يې وټکوه.

د ګلو زوی د باندی شو.

زېړ ګل و ويل:

پلار دې زمونږ نه پوروړی (قرضداره) دی.

پلارته دې و وايه؛ زمونږ پور راوړی، ځکه مونږ ورته اړتيا لرو.

زوی يې د ننه شو او خپل پلار ته يې و ويل:

زېړ ګل راغلی او وايي چې، زمونږ پور راوړه.

پلار يې په غصه شو او دروازې ته لاړ.

کوري چې په رښتيا هم زېړګل راغلی او د دروازې څنګ (شا) ته ولاړ دی.

ګلو، زېړ ګل ته په غصه شو او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

دومره بد سترګی يې.

څو ورځې کيږي چې د ستاسو هټۍ نه مې پور اخستی دی، بيا وخته و رپسې راغلې؟

څه، ورک شه!

زه په خپله راځم او د ستا پلار سره خبرې کوم.

زيړ ګل څه و نه ويل.

هغه بېرته هټۍ ته روان شو.

او د ګلو کيسه يې خپل پلار ته و کړه.

پلار يې څه و نه ويل.

غرمه شوه او زيړ ګل کورته لاړ تر څو د غرمې ډوډۍ راوړي.

څو دکيکې وروسته ګلو راغی او پر ښکنځلو يې پيل کړ.

ګلو د زيړ ګل پلار ته و ويل:

ته څومره وړی سړی يې.

دوې ورځې مخکې مې په پور سودا وړې او اوس را نه پيسې غواړې.

د زيړ ګل پلار و ويل:

دا خو سوداګريز کار دی.

زه غواړم خپلې پيسې ټولې او پر هغه نور شيان واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

ګلو نور هم په غصه شو او پر جنت ګل يې وارونه پيل کړل.

جنت ګل هم له ځايه پاڅېد او دواړه غيږ په غيږ شوو.

په دې وخت کې ګلو څمکې ته لاس، يوه تيږه يې واخيسته او د جنت ګل پر سر يې کلک ګذار وکړ.

د جنت ګل سر مات او وينې يې پر جامو توې شوې.

د هغه کالی په وينو رنګ شو.

په دې وخت کې څه کسانو منډې کړې او هغوی يې سره خلاص کړل.

ګلو ډېر وارخطا شو او له سيمې وتښتېد.

خلکو د جنت ګل سره مرسته وکړه او د هغه سره يې پاک او بيا وروسته نږدې کلينيک ته يووړ.

د هغه سر يې الته پانسمان او په سپين ټوکر يې و تاړه.

بيا هغه بېرته هټۍ ته ستون شو.

څو دکيکې وروسته زېړ ګل راغی او خپل د پلار سر يې وليد چې په سپين ټوکر تړلی دی.

هغه و پوښتل:

پر سر دې څه شوي دي؟

هغه و ويل:

هسې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

کومه ستونزه نه شته.

په دې وخت کې زېړ ګل یوه څه وینه د منو پېټې خوا ته ولیده او د پلار نه یې پوښتنه وکړه:

د پېټې خوا ته وینه د څه شي ده؟

جنت ګل مجبور شو چې رښتیا و وایي.

هغه و ویل:

ګلو هټۍ ته راغلی و او زما سره یې شخړه وکړه.

هغه تیږه واخسته او زما سر یې مات کړ.

دا وینه هم زما د سر وینه ده.

زېړ ګل په غصه شو او ویې غوښتل چې خپل ملګري او ورونه ټول او د ګلو پسې لاړ شي.

پلار یې هغه ته عذر وکړ او ویې ویل:

ته اوس هغه پرېږده.

هغه به په خپله د عذر له پاره راشي.

دا ستونزه به په جرګې حل کړو.

زېړ ګل و ویل:

زه حتماً ستا انتقام اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

هغه له يوې خوا زمونږ پورورۍ او له بلې خوا پر تا يې ګذارونه کړي، حتا تر دې چې ستا سر يې هم مات کړی دی.

زه به د هغه سره و ګورم.

زيړ ګل به د خپل نورو ورنو سره د هغه پلټنه کوه، تر څو هغه ونيسي، هټۍ ته يې راوړي او د خپل پلار قصور (انتقام) ترې واخلي.

ورځې به شپې او شپې به، په ورځو اوښتې.

مياشت تېره شوه.

يوه ورځ ګلو په کوڅه کې روان و، د زيړ ګل پرې پام شو.

هغه خپل نورو ورونو ته غږ کړ، چاکو يې راواخيست او د ګلو پسې يې منډې کړې.

هغه يې په کوڅه کې ونيو او مخ پر هټۍ يې کش کړ.

هغه يې هټۍ ته د ننه او الته يې ودراوه، چېرې چې يې د هغه د پلار سر مات کړی او د هغه د سر وينه، تويه شوی وه.

بيا چاکو يې واخيست او هغه يې درې چاکو پر اوږه و واهه او د هغه وينه يې التـه تويه کړه.

التـه شور ماشور (غلمغال، غالمغال) جوړ شو، خلک ورسېدل او ګلو يې د جنت ګل د زامنو نه وژغوره.

د هغه د اوږې نه وينې بهېدې.

هغه ولسوالۍ خوا ته روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

ولسوالۍ ته د ننه او د جنت ګل پر زوی، زېړ ګل يې عرض و کړ.

د ولسوالی قاضي هغه يې کلينک ته ولېږه او څو پوليس يې د جنت ګل هټۍ ته ولېږل تر څو زېړ ګل و نيسي او ولسوالۍ ته يې راولي.

پوليس هټۍ ته لاړل او الته يې زېړ ګل ته و ويل:

ته بايد ولسوالۍ ته لاړ شئ.

هغه و ويل:

ما خو کومه ګناه نه ده کړې نو ولې ولسوالۍ ته لاړ شم.

يوه پوليس و ويل:

تا ګلو په چاکو وهلی دی او هم وايي چې ما کومه ګناه نه ده کړې.

زېړ ګل و ويل:

ګلو زمونږ پوروړی دی.

څه موده مخکې، پلار مې زه د هغه کورته ولېږلم تر څو خپل پور (قرض) ترې وغواړو.

هغه دروازې ته راغی او ما ته يې سپکې، سپورې او بنکنځل وکړل.

بيا وروسته راغلی زما د پلار سر يې هم، مات کړی و.

ما هم خپل د پلار قصور (قصد) ترې واخيست.

پوليس و ويل:

راځه، ولسوالۍ ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

الته به خپلي خبرې قاضي ته وکړئ.

هغه و منه او د پوليسو سره ولسوالی ته لاړ.

الته قاضي خپلي څېرني پيل کړې.

بيا يې د دواړو خواوو نه پوښتني وکړې.

قاضي پرهغوي شاهدان هم وغوښتل او د هغوی له پاره يې نوې دوسيه جوړه کړه.

بيا خبره جرګې ته وغورځېده.

جرګې د زېړ ګل لنګه (ننګه) وکړه او د هغه خبره يې تصويب (تاييد) کړه.

قاضی خپلي څېرني پای ته ورسوې.

قاضي ګلو يې پړ(ملامت) و باله.

بيا غونډه جوړه شوه او په هغې کې د جرګې مشرانو هم برخه اخيستې وه.

په غونډه کې قاضي ګلو ته د بند سزا واورول‌ه، زېړ ګل يې بې ګنا وباله او د بند نه يې خوشې کړ.

زېړ ګل خپل کور ته لاړ.

بيا پر سبا، د کلي مشرانو جرګه جوړه کړه.

جرګې د هغوی تر منځ د روغې جوړې خبر ورکړ او دواړو خواوو ته يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

تاسو کولای شئ، خپل ژوند او کار اوبار ته دوام ورکړئ.

دواړه کورنۍ به یوه بل ته ستونزې نه جوړوئ.

هغوی و منه.

جرګې د دواړو خواو نه لاسلیک او ضمانتونه واخیستل.

د هغوی تر منځ د تل له پاره روغه جوړه (سوله) شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

***

سور ګل نور هم لوی شو او کابل ښار د دارلامان په سیمې کې یې کار وموند او الته وګمارل شو.

هغه به سهار وختي له خوبه پاڅېده او د سهار د لمانځه نه وروسته به پوخ سړک ته، ته او الته به یې د څو دکیکو له پاره د املې (حملې) موټر انتظار کوه.

هغه کاریګر او خپل د کار پر مالک ګران شو.

هغه به وختي کار ته، ته او ماښام به د ټولو نه وروسته کار د سیمې نه ستنېده، خپل د املې (حملې) موټر ته خوت او کور ته به ته.

څه موده داسې تېره شوه.

هغه د کار سره عادت شو او هېڅ غیر حاضری به یې نه کوه.

څه موده تېره او په ولسوالۍ کې امنیتي ستونزې پیدا شوې.

هغه خپل کار ته دوام ورکړ.

چا به چې ورته ویل:

ته نه بېرېږې چې ښار ته ځې او الته د کمونیستي حکومت تر سیوري لاندې سیمې کې کار کوې؟

هغه به ویل:

نه!

ولې و بېرېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاڅکو هار

....

زه خو د کمونيستي حکومت سره کار نه کوم.

زه يوه مزدوکار سړی يم.

په شخصي ودانيو کې کار کوم.

زه حلاله روزي ګټم، هم د ځان او کورنۍ له پاره حلال خواړه برابروم.

په دې کې به ما ته مجاهدين څه و وايي.

خلکو به ويل:

دهغوی پوی کول او هغوی ته يې ثبوتول ډېر وخت ته اړ تيا درلوده.

هغه به څه نه ويل او خپلې دندې ته يې دوام ورکوه.

څو ورځې هم تېرې شوې.

هوا لږ سړه شوه.

شپې لويې او ورځې لنډې شوې.

د منې شپې وې.

هغه به وختي بيده کېده او سهار وختي له خوبه پاڅېده.

هغه د خپل کار د مزدورۍ په پيسو يوه ګړۍ (ساعت) هم واخيست.

همدا راز هغه د مزدورۍ په پيسو د کور اړتيا وړ شيان اخيستل او پاتې پيسو به يې خپل پلار او يا هم خپلې مور ته، ورکوې.

وختونه تېرېدل او ژمې راورسېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

شپې، نورې هم لويې شوې.

هغه به وختي بيده کېده.

يوه ورځ هغه د کار په سيمې کې ډېر کار کړی او خورا ستومانه شوی و.

کوم وخت چې کور ته ورسېد د شپې د ډوډۍ خوړو نه يې وروسته د ماسخوتن لمونځ ژر و کړ، بيا بيده شو.

په نيمه شپه کې، له خوبه پاڅېد او ژر يې ګړی ته وکتل.

ګړی دوې بجې وې.

هغه سوچ وکړ چې سهار او شپږ بجې دي.

بيا يې له ځان سره و ويل:

زه خو وختي بيده شوی وم.

دا ولې ناوخته پاڅېدم.

سهارلمونځ هم زما نه تېر شو.

بيا ژر حمام ته لاړ، خپل مخ او لاسونه يې پرېمنځل.

د باندې رڼا او د سپوږمۍ ځوارلمسه وه.

هغه ژر بېرته کوټې ته ستون او خپل بنيان (جاکت) اوکورتۍ (کرتۍ) يې واغوسته، پټو يې له ځانه تاو، بوټان يې په پښو، په منډه د انګړ (حويلۍ) نه و وت او خپل تم ځي خوا ته ژر، ژر لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

په لاره کې پولیسو هغه ودراوه او د هغه نه یې د شپې نوم پوښتنه وکړه.

سور ګل و ویل:

څه خبره ده؟

سترګې لرې؟

پولیس و ویل:

هو!

دا څه دي.

هغه و ویل:

په سهار کې څنګه د شپې نوم پوښتنه کوې؟

پولیس و ویل:

ګړی (ساعت) لرې؟

هغه و ویل:

هو لرم.

څو بجې دي؟

سورګل و ویل:

لیدو ته یې حاجت نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاڅکو هار

....

شپږ بجې دي.

ما په کور کې په ځير سره ولېد.

پوليس و ويل:

تا په زير سره ګړی ته کتلي دي؟

هغه و ويل:

هو!

دوې ځل مې و کتل.

پوليس و ويل:

ساعت پاو باندې دوې بجې او شپه ده.

پوليس هغه ته خپله ګړی و ښوده.

سور ګل و ويل:

ستا ګړی سم کار نه کوي.

هغه بل پوليس ته هم غږ کړ.

بل پوليس راغی او لمړي پوليس ته يې و ويل:

خيريت خو به وي؟

لمړي پوليس و ويل:

څو بجې دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

هغه و ویل:

شل تېرې دوې بجې دي.

بیا یې د لمړي پولیس نه پوښتنه وکړه:

دا څوک او په دې وخت کې څه کوي.

لمړي پولیس و ویل:

ما هم د دې له پاره دلته ایسار کړی دی.

دا وایي چې سهار شوی او ما ته اجازه راکړه چې کار ته لاړ شم.

دوېیم پولیس و ویل:

دا باید ګزمې ته تسلیم کړو.

کېدای شي کوم فساد یې کړی وي او اوس ځان په تګی وهي.

څه وخت تېر او ګزمه راغله.

پولیس سورګل ګزمې ته معرفي کړ.

هغوی هم د سور ګل نه پوښتنې وکړې.

داسې معلومېدل چې هغه تېروتلی وي.

بیا یې هغه ته و ویل:

اوس خو پوی شوې سهار نه، بلکه شپه ده.

سور ګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاښکو هار

....

هو!

زه تېر وتلی یم.

ما سوچ کوه چې سهار دی.

بیا د ګزمې پولیس و ویل:

ته چېرته کار کوې؟

هغه و ویل:

د دارلمان په سیمې کې کار کوم.

بیا یې و پوښتل:

الته ښنګه ځې؟

هغه و ویل:

زه د املې (حملې) موټر لرم.

بیا پولیس و پوښتل:

نور ښوک هم د دغه ځایه، الته ځي؟

هغه و ویل:

هو!

اته کسان د دغه ځای نه یو ځای ځو.

بیا پولیس و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

سمه ده!

صبر به وکړو تر څو سهار او د ستا د املې (حملې) وخت ورسيږي.

هوا روښانه شوه.

پوليس د سور ګل نه پوښتنه وکړه او ويې ويل:

کوم ځای ته ستاسو د املې (حملې) موټر راځي؟

سورګل و ويل:

د پاخه سړک پر غاړه د ماجت خنګ ته.

بيا پوليس و ويل:

راځه چې ستاسو د املې موټر تم ځای ته لاړ شو.

سور ګل و ويل:

سمه ده!

راځه چې ځو.

هغوی د املې موټر تم ځای ته لاړل او الته ودرېدل.

څو دکيکې وروسته الته ورسېدل.

ورو، ورو نور کارکونکي هم راټول شو.

هر يوه به د سورګل نه پوښتنه کوه چې څه خبره ده؟

پوليسو ولې نيولې يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

هغه به ویل:

زه تېروتلی وم.

ما ګړۍ ته وکتل دوې بجې وې او سوچ مې وکړ سهار شپږ بجې او نا وخته ده.

ژر مې مخ او لاس پرېمنځه، بنیان او کرتي مې واغوسته او پتو مې له ځانه تاو او د کوره په ځغاستو و وتم.

پوستې سره پولیسو ودرولم او له ما نه یې د شپې نوم پوښتنه وکړه.

ما ور ته و ویل:

دا څه حال دی؟

د ورځې له خوا هم تاسو د شپې نوم پوښتنه کوئ.

هغوي و ویل:

سهار نه ده، بلکه شپه ده.

بس!

اوس دلته ورسېدم.

پولیس زما سره دلته راغلل.

بیا یوه کس چې د سور ګل خپلوان و، ویې ویل:

آمر صیب!

زه سور ګل ښه پېژنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

هغه ډیر ښه کاریګر او سم کاری (صادق) سړی دی.

څه چې وایې هغه رښتیا ده.

بیا پولیسو و ویل:

ته یې ضمانت کوې؟

هغه و ویل:

هو!

بیا پولیس له موټره سپین کاغذ راوخیست او کس ته یې و ویل:

دا ده !

دلته ولیکه چې د سور ګل ضمانت کوم.

هغه کاغذ واخیست، لیک یې ولیکه او په پای کې یې لاسلیک هم وکړ.

بیا پولیس و ویل:

د نن ورځې پیخلیک (نېټه، تاریخ) هم و لیکه.

هغه پیخلیک هم و لیکه.

بیا یې د درې نورو کسانو نه د شاهد په توګه لاسلیک او ګوتې واخستې.

کاغذ یې د موټر په مخکینۍ برخه کې کېښود او سور ګل ته یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

کوبنښ وکړه نور دې ګړی ته په ځير سره وګوري، تر څو کومه ستونزه رامنځ ته نه شي.

هغه ومنه.

بيا يې د پوليسو نه مننه، خدای پاماني واخيسته، املې (حملې) موټر ته وخوت او خپل کار سيمې ته لاړ.

هغه به ډېر احتياط کوه چې بيا هغسې پېښه منځ ته رانه شي.

وختونه تېرېدل او هغه هم لوېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

****

څه وخت تېر شو.

سياسي ستونزې په سيمې کې ډېرې شوې.

د هغه مشر ور هم د مجاهدينو سره اړيکې پيدا کړې.

کله نا کله به يې د هغه وخت دولت (حکومت) پر ضد هم خبرې کوې.

څه موده تېره شوه.

چا د سور ګل د ورور ياني (يعني) زېرګل راپور د وخت دولت ته ورکړ چه هغه د مجاهدينو سره لار، لري.

يوه ورځ زېرګل ته چا خبر ورکړ چې:

دولت د استخباراتو کسان د تا پسې ګرځي او غواړي تا بندي کړي.

په دې وخت کې هغه کور ته لاړ او سورګل يې هم د ځانه سره يوځاى او ايران هېواد ته و تښتېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاڅکو هار

....

*****

سورګل خپل نوی ژوند په بهر کې پیل کړ.

هغوی دواړو به د ورځې کار کوه او د شپې به خپل هستوګن ځای ته، تلل.

د کور د سودا اخیستل هم د سورګل په غاړه و.

هغه ډیر زړه ور او په فارسي ژبې هم پوهېده.

هغه به سهار وختي د ډوډۍ اخستلو د پاره نانوایي (خبازي) ته، ته.

هغه به تودې ډوډۍ اخیستې او کور ته به یې راوړې.

هغه په ژبه هم ډېر ګړندی و.

سورګل به ژر د نورو سره بلد او اندیوال کېده.

څه موده تېره شوه.

هغه د ډېرو خلکو سره بلد او اندیوال شو.

یوه ورځ وختي کور ته لاړ.

او ورور یې ورته و ویل:

نن میلمانه لرو، نانوایي ته لاړ شه او ډوډۍ راوړه.

هغه نانوایي ته لاړ.

ډوډۍ لږه وه، هغه هم لږې ډوډۍ واخیستې او له ځانه سره یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

د شپې خو به چاره وشي.

سبا، بیا خدای مهربانه دی.

وختي به پاڅېږم، نانوايي ته به لاړ او توده ډوډۍ به واخلم.

ټول به ویده یې، خو زه به راغلې اوسم.

هغه مخ په کور روان شو.

کور ته ورسېد، بیا انګړ ته د ننه شو.

وروسته د مېلمه کوټې ته د ننه او ډوډۍ یې پر دسترخوان کېښوده.

ورور یې و پوښتل:

نن مېلمانه هم لرو.

ډوډۍ ډېره لږه راوړې ده.

یواځې د شپې به بس شي، سبا به څه وخورو؟

سور ګل و ویل:

په نانوايي کې نن ډوډۍ لږه وه او ما هم لږه راوړه، چې د ټولو خلکو چاره پرې وشئ.

سبا وختي پاڅېږم او نانوايي ته لاړ شم.

بیا به ډېره او د نانوايي توده ډوډۍ راوړم.

ورور یې و ویل:

سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

کومه ستونزه نه شته.

سورګل شیپې د مېلمنو سره په کیسو بوخت و.

هغه ناوخته بیده شو.

هغه په سوچ کې بیده شوی او په نیمه شپه د خوبه پاڅېد.

هوا روښانه وه.

هغه خپله کرتۍ واغوسته.

په جېبو یې لاس تېر او پوی شو چې په جېب کې یې پیسې شته.

بیا د کوره و وت.

مخ پر نانوایې روان شو.

په لاره کې یوه موټر یې خوا ته ودرېد او ویې ویل:

چېرته ځې؟

هغه و ویل:

نانوایې ته ځم او ډوډۍ اخلم.

بیا سور ګل و ویل:

ته څوک یې چې زمانه پوښتنه کوې؟

هغه و ویل:

مونږ د ګزمې پولیس یوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاڅکو هار

....

بیا یې زیاته کړه.

اوس نانوایي تړلی دی.

ولې درواغ (دروغ) وایې؟

سور ګل و ویل:

زه ربښتیا وایم.

ما ماښام هم ډوډی واخیسته او د ډوډی شمېرې لړې وې.

مونږ میلمانه لرو.

غوښتل مې چې هغوی ته توده ډوډی ویسم.

پولیسو د هغه خبره دروغ و ګڼه او هغه ته یې و ویل:

اوس موټر ته پورته بیا وروسته په حوزې کې خبرې کوو.

سور ګل بله لار نه درلوده او د پولیسو د ګزمې موټر ته و خوت.

ورځ شوه.

سور ګل و ویل:

اوس خو ورځ شوه، غواړم نانوایي ته لاړ او ډوډی واخلم.

میلمانه به زما په انتظار وي.

هغوی و ویل:

تر نهه بجو دلته پاتې شه، که چېرې د کوم کور او هټی غلا راپور مونږ ته و نه رسېد، تا به خوشې کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

هغه و منه او د ګزمې د پولیسو په مرکز کې پاتې شو.

ګړی، پاو باندې نهه بجې شوې.

بیا هغه سور ګل ته و ویل:

کولای شئ اوس لاړ شئ.

هغوی زیاته کړه:

دلته دې پته ولیکه، که چېرې کومه ستونزه منځ ته راځي مونږ به تا سره خبرې وکړو.

سور ګل و ویل:

سمه ده، مګر زه بې زده کړې یم.

تاسو یې ولیکئ، بیا زه ګوته ږدم.

هغوی د سور ګل له خوا پته ولیکه او د هغه ګوته یې واخیسته.

بیا یې هغه ته و ویل:

اوس کولای شئ، نانوایي ته لاړ شئ.

بیا هغه د پولیسو مرکز نه و وت.

لمړې نانوایي ته لاړ.

ډوډی یې واخیسته او کور ته روان شو.

لږ ځنډ وروسته کور ته ورسېد.

الته تول د هغه په انتظار وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

هغوی سوچ کوه چې پر سور ګل څه پېښه شوې ده.

هغوی نه پوهېدل چې سورګل تېروتلی او د شپې له کوره نانوايي ته، تللی او د ګزمې پولیسو هغه نیولی دی.

بیا سورګل هغوی ته خپله ټوله تېره شوې کیسه وکړه.

ورور يې ور ته و ويل:

تا همداسې تېروتنه په کابل کې هم کړې وه.

دلته زمونږ هېواد نه دی.

ته باید ډېراحتیاط وکړئ تر څو داسې بله پېښه و نه شي.

هغه و منه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

******

څه وختونه تېر شو.

د پغمان په ولسوالۍ کې حالات نور هم کړکېچن شو.

ډېرى خلک ولسوالۍ نه د ښار مرکز او ځينې نور هم د ګاونډيو هېوادونو خوا ته مخه و کړه.

د سور ګل نوره کورنۍ هم ايران ته کډه شوه.

سور ګل او ورور يې مجبوره وو تر څو ډېر کار وکړي.

سور ګل ځان ته په يوه فارم کې دنده و مونده.

هغه به وختي دندې ته، ته.

او ماښام ناوخته به بېرته کورته، راته.

هغه به په فارم کې ډېره خواري کوه، او د فارم په مالک هم ګران شو.

هره دنده به چې د کار مالک هغه ته سپارله، هغه به په صداقت سره تر سره کوه.

څه وخت تېر شو.

هغه د ټکټر (تراکتور) چلول هم ياد کړل.

د فارم مالک هغه ته ټکټر ورکړ تر څو دهغه په ذريعه په فارم کې کار وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

هغه به د ټکټر نه ډېره ښه ګټه اخسته.

یوه ورځ په فارم کې په کار بوخت و.

ویې لیدل چې د ټکټر تیل لږ شوي دي.

هغه ټکټر د تېلو اخستلو ځای ته بوته او الته نږدې یې ودراوه.

ټکټر د ټانکۍ سر یې خلاص بیا یې پایپ واخیست او د ټکټر په ټانکۍ کې یې کېښود.

تیل د پیپ په ذریعه ټانکۍ ته روان ول.

په دې وخت کې یوه بل بزګر هغه ته غږ کړ.

سورګل پایپ په ټانکې کې پرېښود او خپله د هغه کس خوا ته لاړ.

څو دکیکي د هغه سره په خبرو اخته و، په یاد یې راغی چې د تیلو پایپ یې په ټانکۍ کې بل (چالان) پرېښی دی.

ژر، ژر یې منډې کړې او ځان یې ټکټر ته ورساوه.

ګوري چې تېل په ځمکه بهېږي.

ژر یې پایپ بند کړ.

مګر تیل په ویالو او پټیو کې بهېدلي ول.

سورګل وارخطا شو او د فارم مالک ته یې غږ کړ.

د فارم مالک راغی او و یې لیدل چې تیل په ویالو او پټیو کې روان دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

بیا یې د تیلو میټر ولید.

درې زره (۳۰۰۰) لیټره تیل په ویالو او پټویو کې تللی دي.

لمړی د فارم مالک په غصه او بیا یې له ځان سره سوچ وکړ.

اوس کار شوی دی.

هر څه چې وکړي، کومه ګټه نه لري.

بیا یې سور ګل ته و ویل:

تیل مهم نه دی، خو ځمکه دې له کاره و ویسته.

د دې له پاره چې سور ګل ښه او خواریکښ و، هغه یې وبښه او ورته یې نصیحت وکړ تر څو خپل کار ته پاملرنه وکړي.

هغه ومنه او د فارم د مالک نه یې ببښنه وغوښته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

****

سور ګل په فارم کې بوخت و.

هغه به د جمعې په ورځ پارکونو کې د چکر (سيل، ميلې) له پاره ته.

يوه ورځ چې هغه يوه لوی پارک ته تللی و، کور کې يې د هغه پارک په هکله ډير توصيفونه (صفتونه) وکړل.

کورنۍ يې حيرانه پاتې شوه او له هغه يې وغوښتل چې دوی هم د هغه پارک د ليدو او چکر له پاره بوځي (يوسي).

هغه و منه او کورنۍ ته يې وعده ورکړه تر څو په مناسب وخت کې هغوی هم ياد شوي پارک ته بوځي.

څه و خت تېر شو.

سورګل د فارم مالک نه اجازه واخيسته تر څو د جمعې په ورځ ټوله کورنۍ له ځانه سره پارک ته په ټکټر کې يوسي.

پنجشنبه تېره او سهار شو.

سور ګل کورنۍ سره د پارک تلو له پاره څه شيان تيار او پاخه کړل.

بيا يې د چای سماوار هم پاک او پريمنځه.

د ښبنلو اوبه يې هم په غټو بوتلو کې واچوې.

څه تازه ميوه يې هم يوې خوا ته کېښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

بیا یې د ګازو ډبه واخیسته، ګاز خرخولو هټۍ ته لاړ او په ډبې کې یې ګاز هم واچول.

د بخار دېګی، د ډوډۍ ټوکر (دستر خوان) یې هم له نورو شیانو سره یوځای کړ.

بیا یې ټکټر غولې ته د ننه او ټول شیان یې د ټکټر په ټرک کې بار کړل.

وروسته یې ټکټر د باندې کړ.

لږ وروسته یې ټولو ته یې غږ کړ چې د ټکټر ټرک ته و خېږي.

ټول د ټکټر ټرک ته وختل.

هغه د غولې (انګړ، حوېلۍ) دروازه وتړه او خپله یې ټکټر ته کېناست.

ټکټر یې چالان او د لیدلې پارک خوا ته روان شو.

یوه ګړۍ وروسته، الته ورسېدل.

ټکټر یې د پارک غاړې ته ودراوه او شیان یې ترې کښته (کوز) کړل.

بیا یې ټکټر د موټرو پارک کې ودراوه او خپله یې پارک ته د ننه شو.

په پارک کې یوه ښه ځای پیدا او الته یې ټغرونه اوار (هوار) کړل او شیان یې یوې خوا ته کېښودل.

د کورنۍ ښځې په پخلي اخته شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

سور ګل هم سماوار ته اوبه واچوې او هغه یې روښانه کړ.

څه ځنډ وروسته اوبه وخوټېدې (جوشې) شوې.

هغه په چایجوشونو کې چای دم کړ.

نورو پیالې و منځې او سور ګل په پیالو کې چای واچاوه.

هغوی په مزه، مزه چای و څښل.

غرمه شوه.

د کورنۍ ښځو د غرمې ډوډۍ تیاره کړه.

سورګل دستر خوان اوار (هوار)، ډوډۍ یې پر دستر خوان کېښوده
او نورو غابونه او غوري ګان هم پر دستر خوان کېښودل.

میوه او تر کاري ژېړګل پر دسترخوان کېښوده.

بیا سور ګل د اوبو لوښي او پیالې کېښودې.

هغوی د بسم الله په ویلو سره، په خوړو پیل کړ.

ډوډۍ وخوړل شوه، دسترخوان او لوښي ټول شول.

دا ډوډۍ ټولو ته ډېر خوند ورکړ.

هغوی تر ماسخوتن پورې آلته پاتې شوو.

څو ځل یې چای دم او وڅښل.

ماسخوتن ناوخته شو.

سورګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

زما سترګې د شپې له خوا چندان لید (کار) نه کوي.

ښه به وي چې کالې راټول، په ټکټر کې يې کېږدو او کور ته لاړ شو.

ټولو ومنه!

هغوی د شيانو په راټولولو بوخت شو.

ټول شيان يې ټول او د ټکټر په ټرک کې يې کېښودل.

بيا هغوی ټول د ټکټر ټرک ته وختل.

سور ګل ټرک ته کښيناست او هغه يې چالان کړ، بيا يې د کور لوري (خوا) حرکت وکړ.

د لوی سړکونو نه، کوشنيو سړکونو ته ورسېدل، په کوشني سړک کې د هغه مخې ته موټر راغی، سړک کوشنی و.

هغه ټکټر لږ غاړې ته کړ او په لاره وړاندې لاړ.

څو ثانيې مخ ته نه و تللی چې ټکټر يې د يوه کور په پيک کې بند شو.

هغه زيار و باسه تر څو ټکټر د کور د پيک نه خلاص او خپل کورته لاړ شي.

مګر هغه بريالی نه شو.

په دې وخت کې د کور خاوند او د هغه زامن را و وتل او پر سور ګل باندې په غصه شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

سور ګل و ویل:

زما کومه ګناه نه ده.

سړک ډېر کوشنی دی، زما مخې ته بل موټر راغی، ما هغه ته لاره ورکړه او زه د تاسو د کور په پیک کې بند پاتې شوم.

ټول د ټکټېر د ټرک نه کښته شوو.

بیا د کور خاوند پر ټولو غږ کړ.

راځئ چې ټکټېر تیله کړو تر څو له ځایه بې ځایه شي.

هغوی هر څه زیار و باسه، مګر کومې پایلې ته ونه رسېدل.

ټکټېر تر پیک لاندې بند پاتې شو.

هر چا به سوچونه کول، څه ګټه به یې نه کوه.

بیا سورګل تر ټکټېر تاو راتاو شو.

د هغه په ذهن کې څه وګرځېدل، بیا په خندا شو.

ټول هغه ته په غصه شوو او ویې ویل:

دا د خندا وخت دی؟

کار دې بنه کړی، چې خاندې؟

هغه و ویل:

ما ته یوه چل په ذهن کې وګرځېد.

خلکو و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

څه چل؟

هغه و ویل:

و ګورئ!

زه څه کوم؟

هغه د ټکټر د ټایرونو نه باد (اوا، هوا) و باسه او ټکټر د پیک نه ښکته او آزاد شو.

بیا یې خلکو ته و ویل:

راځئ!

اوس به ټکټر ټیله کړو(ټیلو هو)

ټولو ټکټر ټیله او د پیک لاندې نه یې و باسه.

بیا خلکو و ویل:

اوس به څه چل کیږي؟

هغه و ویل:

اوس خو نا وخته ده.

ټکټر به تر سهاره دلته د سړک پر غاړې پرېږدو.

زه به سبا دلته وختي راشم او ټایرونو ته به یې اوا (هوا) ورکړم.

بیا یې خپلې کورنۍ ته و ویل:

بلا وه، برکت یې نه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څاڅکو هار

....

راځئ!

اوس به په پښو کور ته لاړ شو.

هغوی ټول په پښو کور ته لاړل.

په لاره کې ټول د سورګل سوچ ته حیران (هک پک) شوي وو.

شېبه تېره، هغه وختي ټکټر ته ځان ورساوه او بیا یې پنچرمېن د اوا (هوا) ماشین سره ټکټر ته راوست.

پنچر مېن د ټکټر ټایرو ته اوا (هوا) ورکړه، بیا هغه څه پیسې پنچر مېن ته ورکړې او هغه د ځایه لاړ.

سور ګل هم ټکټر چالان او فارم ته لاړ.

****

څه موده تېره شوه.

يوه ورځ سور ګل وختي کار ته روان و.

هغه مجبوره و تر څو د يوې کوشنۍ دښتې نه تېر شي.

هغه دښتې ته ورسېد.

هغه ګړندي ګامونه واخيستل او پوهېده چې وخت شين ملا اذان دی، بايد ژر تر ژر دې دښتې تېر شي.

هغه په دښتې کې روان و.

په نا څاپي توګه مخ ته يې دوې کسان پاڅېدل.

سور ګل له ډاره هغوی ته سلام واچوه.

هغوی پرې چاکو (چاقو) و باسه او هغه ته يې و ويل:

خبرې مه کوه!

اله (هله) ژر شه، پيسې و باسه.

هغه و ويل:

زما سره پيسې نه شته.

کسانو و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

ته ځرنګه سږی یې؟

دا نا ممکنه ده چې له تا سره پیسې نه وي.

ژر شه پیسې و باسه.

بیا هغوی سور ګل تلاشي کړ او د جیب نه یې ۵۰۰ (پنځه سوه) تومانه پیدا او یوه کس هغه یې خپل جیب ته د ننه کړې.

بیا یې سور ګل ته و ویل:

ځه!

ورک شه!

شا ته دې مه ګوره!

هغه بېرته کور ته لاړ؛ د کور نه یې نیم ګز زنځیر راواخیست او بېرته د کار لورې ته، روان شو.

هغه خدای، خدای کوه چې هغه کسان ورته په مخه راشي او خپلې پیسې ترې بېرته واخلي.

هغه چابکه، چابکه په لاره کې ته.

خو، کسان (غله) ورته په مخه را نه غلل.

څو دکیکې وروسته هغه بازار ته ورسېد.

البته یې د خپل ایراني ملګري سره و لیدل.

هغه و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

په زنځير څه کوې؟

سورګل د خپل سهارنۍ د پيسو د لاسه ورکولو کيسه ورته وکړه.

ملګري يې و ويل:

ښه شو په خيرسره تېره شوه او تا ته يې نقصان (ضرر) نه دى رسولى.

بيا يې سورګل ته و ويل:
که چېرې هغه کسان تا ته په مخه راشي، ته يې پېژنئ؟
هغه و ويل:
نه!

هغوى خپل مخونه په څادرو باندې پټ کړي وو.

بيا ايراني ملګري يې و ويل:

دا به ګرانه وي تر څو هغوي پيدا کړو.

اوس شوې او سوچونه ګټه نه لري.

بيا سور ګل د خپل ملګري نه خداى پاماني واخسته او خپل کار ته روان شو.

سور ګل وروسته له هغه ورځ نه به، هره ورځ زنځير له ځانه سره تر کاري ځاى پورې ووړ.

مياشتې تېرې شوې.

بيا هغه څوک په دښتي کې و نه ليدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

****

څه موده تېره شوه او هغه د واشل جوړولو فابريکې کې کار و موند.

هغه به د پخوا په شان وختي له کوره وته او کار ځای ته به ته.

هغه نا چاره (مجبوره) و چې د هماغې دښتې نه تېر او د کار ځای ته ورسيږي.

څو ورځې تېرې شوې، خو کومه پېښه رامنځ ته نه شوه.

هغه ډېر خوشحاله و او سوچ يې کوه چې هر څه سم شوي او غله هم پوليسو نيولي دي.

ځکه هېڅوک هغه ته په مخه نه راځي.

دوې مياشتې تېرې شوې، کومه پېښه منځ ته را نه غله.

هغه نور هم زړور شو او له ځانه سره يې و ويل:

هېڅ خبره نه شته، ښه به داوې چې سهار لمانځه نه وروسته خپل کار ځای ته لاړ او د سهار چای به د نورو ملګرو سره التـه وڅښم.

يوه ورځ هغه په کار کې بوخت و.

مابنام شو.

بيا يې وغوښتل خپل کورته لاړ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

سوچ يې و کړ چې؛ که سهار وختي ځوک په دښتې کې مخې ته نه راځي، د شپې هم نه راځي.

سور ګل په ډاډه زړه کورته روان شو.

دښتې ته د ننه او په لاره کې روان و.

په ناڅاپي ډول يوه کرولا ډوله موټر څنګ ته يې ودرېد.

سورګل حيران شو چې په دې دښتې کې موټر څه کوي.

په دې وخت يوه کس له موټر نه کوز او سور ګل ته يې و ويل:

ژر شه !

هر څه لرې، مونږ ته يې راکړه.

سور ګل وارخطا شو او ويې ويل:

زه خو څه نه لرم.

بل کس هم د موټر نه کوز او د سورګل په پلټنې (تلاشۍ) يې پيل کړ.

هغه څه و نه موندل او سورګل ته يې و ويل:

ژر و وايه!

پيسې دې چېرته پټې کړې دي؟

هغه و ويل:

زه کاريګر يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

قسم خورم چې زما ما سره پيسې نه شته.

بيا هغوې و ويل:

اوسه و وايه چې تا په چاکو (چاقو) و وهو او که په زنځير؟

سورګل و ويل:

په څه چې غواړئ ما و وهئ، ژر و وهئ.

پوهيږې چې ناوخته ده او غواړم ژر کور ته لاړ شم.

کسانو وليدل چې عجيبه سړی دی.

بيا يې و خندل او هغه يې خوشې کړ.

سور ګل هم د خدای نه شکر وکړ او په منډو کور ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

****

څه موده تېره شوه او سور ګل بله دنده و مونده او د هغه تنخواه (معاش) تر فابريکې هم اوچت شو.

د هغه دنده د ودانيو د مخې ډول (نما کاري) وه.

هغه نوې دندې ته ډېر خوشحاله و او سوچ يې کوه چې ډېرې پيسې به وګټي.

هغه پر دندي پيل کړ او هره ورځ به د پخوا په شان وختي کار ته، ته او هيڅ غير حاضري به يې نه کوه.

د ودانولو کمپنۍ مالک هم د سور ګل نه خوشحاله و.

د يوې ودانې کار پای ته ورسېد.

د کمپنۍ مالک سورګل ته و ويل:

ته او هغه بل ستا ملګرى وختي سيمې ته راشئ.

تاسو په ځير سره لفټ (بالابر) خلاص او ځمکې ته يې ښکته کړئ.

پر اته بجو به موټر راشي او هغه به په موټر کې بار او بلې سيمې ته به يې ولېږدوو.

هغه خپل ملګرى ته و ويل:

کولای شو سبا وختي ودانۍ ته راشو؟

ملګري يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

هو !

کومه ستونزه نه شته.

هغوی د ورځې نور کارونه سر ته ورسول او سبا وختي دواړه سیمې ته لاړل.

لمړی سور ګل پاس پورته او د لفټ څه لاینونه (کیبلونه) یې خلاص کړل.

هغوی دواړه د لفت په خلاصولو او ښکته کولو(کوزولو) نه پوهېدل.

سور ګل هر څه خواري وکړه، خو لفټ خلاص نه شو.

بیا د هغه ملګري د لاندې نه غږ کړ.

سورګله !

که ته نه شې کولای چې لفټ خلاص کړې، ته کوز شه زه به کوښښ و کړم تر څو لفټ خلاص او د وړلو د پاره یې چمتو کړم.

بیا سور ګل و ویل.

سمه ده.

زه به کوز شم.

ته راوخېژه.

وخت لږ دی.

اوس به موټر هم ورسېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

ملګری يې په منډو پاس وخوت.

هغه د لفت خوا ته لاړ او د هغه په خلاصولو يې پيل کړ.

د لفت ټول لينونه (کيبلونه) د سور ګل له خوا خلاص شوي ول.

په دې کار د هغه ملګرى نه پوهېده او هغه هم د لفټ وروستنى لړ (کيبل) خلاص کړ.

لفټ د ودانۍ نه د لرې کېدو په حال کې شو.

سور ګل غږ کړ:

ځان خونې ته وغورځوه!

هغه پوى نه شو.

او د لفټ سره يو ځاى مخ په سرک، په حرکت شو.

لفټ په ځمکه وغورځېد او د سور ګل ملګرى د لفټ لاندې او مړ شو.

سورګل هک پک پاتې شو.

په دې وخت کې د کمپنې ريس هم ورسېد.

هغه د سورګل ملګري مړى ولید او ډېر خپه شو.

بيا يې امبولانس ته زنګ و واهه او د هغه مړى يې روغتون، بيا يې د مهاجرو اديرې ته ولېږداوه او الته يې ښخ کړ.

سورګل به کله نا کله د هغه قبر ته، ته او هغه ته به يې دعا کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

****

ځو ورځې نورې تېرې شوې.

سورګل بلې ودانۍ ته لاړ او الته يې هم د لفټ (بالابر) سره کار کوه.

هغه د لفټ په چالانولو، کښته کولو او پورته کولو سره ښه بلد شو.

ټولو به هغه ته لفټ کار ويل:

هغه هم خوشحاله و چې د مزدور کارۍ نه په تخنيکي کس (ميخانيک) واوښته.

الته به هم وختي ته او تر ناوخته به يې کار کوه.

هغه به خښتې په لفټ کې پورته کوې.

يوه ورځ هغه په کار بوخت و او خښتې يې پاس و خېږوې.

بيا د پاس کس خښتې له لفټ نه کوټې ته د ننه کړې.

څه ځنډ تېر شو.

هغه د پاس کس باندې غږ کړ.

سورګل و ويل:

چېرته ورک شوې؟

هغه په سوچ کې و او سور ګل ته يې پام نه و.

سور ګل بيا پر هغه غږ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

د پاس کس د سور ګل غږ وا نه ورېد.

سور ګل په غصه شو او د لفټ مزی (لین) یې کش کړ.

د لفټ مزی (لین) خطا او د برېښنا پر مزو (لینونو)، کوم چې د سړک په غاړه کې شتون درلودل، ولړېد.

په دې وخت کې برېښنا شارټې وکړه او لینونه یوه په بل ولړېدل او د هغو نه اور غورزېدل (بادېدل) پیل شول.

برېښنا سورګل ته هم کلک ټکان ورکړ او هغه یې لرې وغورځاو.

انجینرانو او نورو کارکونکو منډې کړې.

سورګل یې د ځایه پورته او د خطر سیمې نه یې لرې کړ.

بل انجینر اور وژنې (اطفایې) ته یې زنګ و واهه.

په لږ وخت کې د اور وژنې کار کونکي او د برېښنا انجینران ورسېدل.

هغوی برېښنا پرې او اور مړ شو.

سورګل چې خورا ډار شوی و، ډېر خوشحاله شو.

او شکر یې و باسه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

****

سور ګل پوره څلور کاله په دې کمپني کې په کار بوخت و.

هغه به د لفټ کار کوه او ټرلو او خلاصولو کې يې هم خورا چابک شو.

هغه په يوې ودانۍ کې چې شپږ پوړيزه وه، په کار بوخت و.

څو مياشتې تېرې شوې.

د ودانۍ د مخې کار خلاص شو.

د کمپني مالک راغی او سور ګل ته يې و ويل:

زمونږ کار دلته پای ته ورسېد، سبا به د خپل ملګري سره وختې راځې او لفټ به په احتياط سره خلاصوې تر څو يې په موټر کې بار او بلې ودانۍ ته ولېږدوو.

هغه و ويل:

سمه ده صيب.

هغه وختي له کوره د کار سيمې ته لاړ.

التهٔ يې خپل ملګری وليد.

هغه ته يې و ويل:

ته تر ما د لفټ په خلاصولو کې چټک (ګړندی) يې.

پاس و خيږه او هغه خلاص کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

ملګرى يې پاس، شيږم پوړ ته وخوت او د لفټ په خلاصولو يې پيل کړ.

په دې وخت کې موټر هم ورسېد، کوم کې چې غوښتل لفټ و ليږدوي.

د سور ګل ملګري لفټ په چټکۍ سره خلاص، د لفټ کيبل وښوېد او لفټ مخ پر ځمکې، حرکت وکړ.

لفټ د ستنو سره د موټر خوا ته وغورځېد.

د موټر چلونکي ځان له موټر نه وغورځاوه او پر ځمکه کلک ولګېد.

بلې خوا سورګل هم ځان په ځمکه غورځولى وه.

دواړه لړ ژوبل شوي وو.

د هغوى کوم ځاى مات نه وو.

په سور ګل او د هغه په ملګري خداى رحم وکړ.

که نه نو موټر او د کسانو د مړيني پړه به د هغوى په غاړه وه.

سورګل ډېرې پيسې وګټې.

بېرته هېواد ته، ستون شو.

واده يې وکړ.

په واده کې يې سازنده ونه بلل.

هغه خپل واده ډېر ساده نيولى و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاڅکو هار

....

په واده کې يې د قرآنکريم ختم وکړ.

څو ځل ملګرو يې هغه نڅا ته پورته کړ.

مګر هغه د ده کار نه ده وکړه او ويې ويل:

دا کار د شرعيت لحاظ نه، ښه نه دی.

بيا نورو همزولو يې هغه ملی اتڼ ته هم وغوښت، مګر هغه په اتڼ کې هم ګډ نه شو.

واده يې بې له سازه او سروده تېر کړ.

څه وخت تېر شو.

خدای ورته لمړی ګلالی لور ورکړه.

بيا بله ...؛

تر څلورو وروسته يې زوی پيدا شو.

اولادونه يې ډېر شو او شمېره يې اتو ته ورسېده.

هغوی لوی او د ښوونځي شوو.

هغوي يې په ښوونځيو کې ګډ (شامل) کړل.

هغه په بيلا بيلو ځايونو کې، دندې تر سره کړې.

بيا يې د جمهوريت په وخت کې د اجير په توګه په يوه رياست کې دنده تر لاسه کړه.

په دنده کې ډېر صادقه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

سهار تر ټولو به وختي راته او خپله دنده به يې تر سره کوه.

نفل لمونځونه او د قرآنکريم تلاوت به يې هم سهار وختي او په وزګار وخت کې کوه.

هغه پر ټولو ګران وو.

د هر چاه سره به يې ښه سلوک کوه.

د مشرانو احترام او پر کشرانو مهربانه و.

سور ګل اوس هم ژوندی او په کار بوخت دی.

ټولو اولادونو يې ښوونځي پای ته رسولی دي او نورو لوړو زده کړو ته چمتوالی نيسي.

د هغه ټول اولادونه د عصري علومو زده کړو تر څنګ ديني علومو او د قرآنکريم زده کړې هم کړي دي.

اولادونه يې کولای شي قرآنکريم تلاوت کړي.

سور ګل اوس هم په کار مين سړی دی.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲٥. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳٥. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاڅکو هار

....

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٤. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړې ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د میني تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دځاځکو هار (د یوه سړي لنډي کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثاڅکو هار

....

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٢. د افغانستان اصلي معماری (مرادخانی)
٣. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٤. لیونی لېوه
٥. کوشنۍ سوداګره
٦. سپین کارغه
٧. سور تنور
٨. خړه بیزو
٩. بندي مرغه
١٠. توده برستن
١١. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځاځکو هار

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Necklace of Drops

Written by: PHD Architect Hashmatullah Atmar

Date: May - June /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library